

10 Mart 2007

Sevgili Dostlar,

Dehsetengiz bir karalama kampanyasiyla karsi karsiyayiz. Bunun sonunu hic hayirli gormuyorum. Sadece Nesin Vakfi acisindan degil, Turkiye ve insanlik acisindan da.

Eger bunca ozveriyle kurulan ve yasatilmaya calisilan bir cocuk kurumuna boylesine alcakca ve acimasizca camur atilabiliyorsa, gerisi benim hayal gucumu asiyor.

Sonucta cocuk bakiyoruz... Yemiyoruz yediriyoruz, isinmiyoruz isitiyoruz.

Nesin Vakfi'na ve kimsesiz cocuklara bakan diger kurumlara hayasizca saldiranlar, sokak cocuklarindan, tinercilerden, kapkaccilardan, sokakta yasanan vahsetten yakinma haklarini kaybettiklerini biliyorlar mi acaba?

Cocuk kurumlarinda calisanlar buyuk bir ozveriyle yokluk ve zorluklarla bogusurlar. Uc kurus maasa... Kimi zaman da gonullu... Tek mutluluklari yuzleri gulen cocuklardir. Onlar bu toplumun isimsiz kahramanlarindandir, bu toplumu toplum yapan degerleri yasatan kisilerdir.

Nesin Vakfi'nda bir "anne" dort cocuga bakar. Gecenlerde TV kanalında izlediginiz devlet kurumunda cocuklari doven "anne" kac cocuga bakiyordu? Saydiniz mi? 30 muydu? Herhalde. Siz hic 30 cocuga baktiniz mi? 30 cocuga bakmanin ne demek oldugunu bilir misiniz? Ustelik hangi cocuklara, hangi ortamda, hangi kosullarda...

O "anne"nin kendisi de dayakla buyumustur buyuk olasilikla; kendi cocuklarini da dayakla buyutmustur. Simdi de 30 kimsesiz cocugun sorumlulugu verilmiş... Bunun ne demek oldugunu tahmin etmeye calisin. Dovmesin de ne yapsin anne? O maasa ancak boyle bir anne bulunur. O egitimde ve o duzeyde biri o kosullarda ancak oyle davranabilir.

Dusmani iyi belirlemek gerekir. Dusman ne o kurum, ne de o annedir. Dusman, icinde yasadigimiz kosullardir.

Bir senaryo kurayim: Nesin Vakfi'nda bir anne dort cocuga bakar dedim biraz once. Peki, cok kotu kosulda dort cocuk daha gorsek ne yapacagiz? Ornegin komurlukte yasayan, ya da iskence goren, ya da sokaklarda dilendirilen, ac sefil, olum tehlikesinde... Almazlik olur mu? Gormemeye calisiyoruz ama gorursek alacagiz mecburen. Gozle gorunce dayanilmiyor. Peki ya bu yeni cocuklara bakacak annemiz yoksa? O zaman var olan annelerin her biri dort yerine bes cocuga bakacak... Peki bagislar azalir da calisan sayisini azaltmak zorunda kalirsak ne olacak? O zaman da ya bir anneyi isten cikaracagiz ya da annelerden biri "maasim odenmiyor" diye isini birakacak, ama bu sefer de her anne bes yerine alti cocuga bakacak. Kolay mi o kadar cocuga bakmak? Eger kosullar degismezse bir annenin sorumlu oldugu cocuk sayisi yediye, sekize cikacak. Belki de daha az maasa calisacak bir anne bulacagiz. Annenin sinirleri yipranacak, yorgun dusecek. Haliyle... Insan bunyesi bu, bir yere kadar dayanir. Bir ara uykusuna yenilecek. O sirada cocuk pencereden sarkacak, elektrik prizine civi sokacak, odadan cikacak... Allah korusun... Allah korusun ama, ne olur ne olmaz, biz gene de onlemimizi alalim...

Cocuk bakan kurumlara saldirmak midir cozum?

Nesin Vakfi aleyhine surdurulen kampanyayi sicacik evlerinde rahat koltuklarına gomulmuş cikciklayarak izleyenler, o sirada bizim ne yaptigimizi dusunduler mi acaba? Ben soyleyeyim ne yaptigimizi: Tuvalet temizlemekten gelecek ayi nasil cikaracagimizi hesaplamaya kadar olagan tum isleri yaptigimiz gibi, bir yandan da bakirelik kontrolunden gecen kizlarimizi teselli ediyorduk, yuvalarindan alinacaklarini dusunen cocuklarimizi yatistiriyorduk, olan biteni anlayacaklari ve uzulmeyecekleri bir dilde anlatmaya cabaliyorduk, gulumsemeye, guven vermeye calisiyorduk. En caresiz kaldigimiz zaman da hickiriklarimizi hapsedip onlara sarilip susuyorduk.

Soylemeden gecemeyecegim. Kucucuk kizlarimizdan birine adli tip doktoru olacak kisi, "namaz kilar gibi yap" demis. Kizimiz bilememis doktorun ne demek istedigini. Bu yuzden de doktordan bir guzel azar isitmis. (Acaba toplumun hangi kesimi cikciklayacak bu satirlari okudugunda?)

Sevgili dostlar, sizlere bize yasatilan her seyi anlatamiyorum. Cunku bu mektuplar maalesef cinsel evrimlerinin evcilik oyunu asamasinda takilip kalmislarin da eline geciyor.

Gazetelerde carsaf carsaf yayimlandilar, televizyonlarda bangir bangir bagirdilar: Nesin Vakfi'nda tecavuz! Anuste yirtik var! Uc kiza daha tecavuz edilmiş! Vakif'ta bakire kalmamis!

Oysa hicbir sey yok! Adli Tip raporlari tertemiz. Ama gene de haber yapildi ve hakkimizda dava acildi!

Pes! Diyecek laf bulamıyorum.

Her sey dogru olsa bile, boylesine trajik bir olay boyle mi haber edilir? Toplumsal sorumluluktan vazgectim, hic mi utanma arlanma yok?

Tutuklanan genclerimiz cezaevinde iskenceden gectiler, asagilandilar, korkutuldular, olum ve tecavuz tehditleri aldilar. Biri tabanlarına basamaz ve cenesi kenetlendiginden konusamaz bir halde ve bes kurus parasiz gecenin bir yarısında sefil bir durumda Bayrampasa sokaklarının karanligina terkedildi. 17 yasinda bir cocuktan bahsediyoruz! Bu cocuk bir hafta boyunca kati yemek yiyemedi ve tuvalete gidemedi. Iki gun kaldigi cezaevinden cikip 36 saat sonra Vakf'a dondugunde (once annesine gitmis) donuk gozlerle bakiyor ve iki kelimeyi zor yanyana getiriyordu.

Inaniyorum demesine karsin, "seni Allahsiz!" diye dovmusler. Once jandarmalar, sonra gardiyanlar, daha sonra da mahkûmlar. Aslında dovmek istedikleri Aziz Nesin ve dusunceleri elbet.

Cocuk yurdunda cocuklari doven anneye oldugu gibi, dusmanini karistirip cocuklarimi doven bu cahillere de aciyorum.

Cahiller neyse de, okumus yazmislerin dusmanini karistirmaya hakki yoktur. (Oyle degil mi piyasa gazetelerinin ve TV kanallarinin sayin haber mudurleri?)

Cocuklarımız iki gunluk cezaevi ziyareti boyunca yasadiklarini kaleme aliyorlar. Inanın bana, pek kolay olmuyor yazmalari. Bitirdiklerinde kamuoyuna sunacagim.

Iskenceyi sikayet etmek amaciyla aldigimiz adli tip raporlari, "o kadar da onemli bir sey yok" gibilerinden bir sey soyluyor. Oysa taban, avuc ve sirtlarindaki dayak izlerini ben gozlerimle gordum. Birinin dosyasi takipsizlik aldi, itiraz ettik, sonucu bekliyoruz. Digerinin sikayeti halen sorusturuluyor.

Bilen soylesin: Turkiye'de tecavuz suclamasiyla tutuklanan kac kisi iki gun sonra saliverilmistir? En kucuk bir emare ya da delil olsaydi, sonuc boyle mi olurdu?

Biri iskence digeri tecavuz iki rapor var. Ikisi de ayni seyi soyluyor: Iskence/tecavuz olmamistir. Birine dava acilmiyor, digerine aciliyor. Bu da Aziz Nesinlik degilse ne Aziz Nesinliktir?

Sucsuz cocuklarimi ihbar etmedim suclamasiyla mahkemeye verildim.

1,5 yil hapsim isteniyormus. Sanki umrumdaydi! Temsil ettigim ruha dokunamazlar ki...

Ustelik cocuk baktim diye hapse atacaklarsa, 1,5 yil ne ki! 150 yil atsalar islah olmam!

Sozlerim oncelikle bize dusman olmamasi gereken ama beni cok sasirtan basina ve medyaya (onlar bilirler kim olduklarini): Cocuk bakan kurumlara saldirmayin, onlara sahip cikin ve destekleyin.

Dostlar: Toplumun Nesin Vakfi'na ihtiyaci oldugu surece dimdik ayaktayiz ve bu vakfi yasatacagiz, ama insanlik olurse bize yer kalmaz ki! Illa ki insanligi kurtarmak gerekiyor!

Ali Nesin